

Mùa thương

Có một mùa gọi tên là “xuân”

Cho cây xanh đơm hoa kết trái

Cho tiếng chim ríu rít rạng ban mai

Cho đất trời thay màu áo mới

Có một mùa gọi tên là “hạ”

Cho tia nắng xiên qua những tầng mây

Cho tiếng ve râm ran khắp cả ngày

Cho biển xanh biếc lại thêm xanh

Có một mùa gọi tên là “thu”

Cho một vàng trắng sáng dịu hiền

Cho hương ổi quyện vào cơn gió

Cho làn nước lả lướt như nàng tiên

Có một mùa gọi tên là “đông”

Cho cái lạnh lạnh những đêm giá buốt

Cho ngọn lửa hồng nay lại càng ấm áp

Cho muôn loài một giấc ngủ bình yên

Bốn mùa ấy là mùa của trời đất

Còn con người, mùa ở nơi nao?

Có một mùa gọi tên là “mùa thương”

Vì vẫn còn đó những mảnh đời cơ cực

Vì vẫn còn đó những đêm dài thao thức

Vì con người vẫn cần có tình thương

Người với người, sao thua được cỏ cây

Khi thiên nhiên dựa vào nhau mà sống
Con người sống với nhau trên đời
Cũng cần có một mùa để yêu thương
Hỡi ơi trời đất dài vô tận
Mà đời người nào giờ có dài đâu
Giữa con người và con người với nhau
Cần có một mùa thương hạnh phúc
Vì mùa xuân cũng cần áo mới
Mùa hạ cần những chuyến vui chơi
Mùa thu cần tiếng trống tường rộn rã
Và mùa đông cần lời ru thiết tha
Mỗi người hãy đừng sống vì ta
Mà hãy sống vì tất cả mọi người
Vì nếu đất trời có những mùa như thế
Thì đời người cũng cần có “mùa thương”...